

14 luty 2016
7/2016(307)

CHORYCH NAWIEDZAĆ

Uczynki miłosierdzia względem ciała.

Myśląc o uczynkach miłosierdzia możemy wyobrazić sobie, że są to jakieś szczególne, heroiczne dokonania, które dla zwykłego śmiertelnika są nieosiągalne. Nic jednak bardziej błędnego i mylnego. Znajdują się one w zasięgu możliwości każdego z nas, chociaż trzeba przekroczyć pewną granicę. Papież Franciszek ogłaszając Rok Miłosierdzia wskazuje, że praktykowanie miłosierdzia pomoże nam również głębiej wchodzić w serce Ewangelii (Misericordiae Vultus).

„Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli.

Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął” (Łk 10,30-32).

Spróbujmy popatrzeć na uczynek miłosierdzia jakim jest nawiedzenie chorych w świetle przypowieści, która wprost mówi o człowieku poranionym i cierpiącym.

Przypowieść o Dobrym Samarytaninie, to historia która uczy nas jak być bliźnim, to znaczy bliskim człowieka „zranionego chorobą”. Kapłan i lewita przechodzą na drugą stronę drogi, nie zatrzymując się podążają dalej, zajęci swoimi sprawami. Człowiek, który leży na drodze, dotkliwie poraniony, ledwie dający znaki życia wymaga zatrzymania, zmiany swoich planów. Niestety również współcześnie ta historia się powtarza, cierpiący „przeszkadzają” i stają się ofiarami obojętności, która znajduje takie cyniczne rozwiązania jak eutanazja.

Pewien zaś Samarytanin, wędrując, przyszedł również na to miejsce. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko (Łk 10,30-32).

Samarytanin też miał swoje plany, był daleko od swego domu, a jednak był gotów uczynić poranionego nieznanego częścią swoich planów i swej drogi.

Dzieje się z nim coś bardzo ważnego, tekst przypowieści mówi, że Samarytanin był „głęboko poruszony”. Te same słowa opisują również wielokrotnie reakcje samego Jezusa (Mt 9, 36; Mt 14, 14; Łk 7, 11-17). Ta współczująca miłość nie jest tylko chwilowym przeżyciem, ale tak silnym doświadczeniem, że z niego rodzi się działanie. Samarytanin przeżywa dramat obcego, jak swój własny.

Jeśli nasze współczucie ma nas zbliżać do Jezusa, musi nas prowadzić do decyzji i czynów. Spotkanie z chorym, niezależnie od tego w jakich warunkach się odbywa, może być dla nas szansą na to, aby zbliżyć się do Jezusa i wczuć się w sytuację chorego tak jak On. Odczuć jego samotność, ból i zagubienie.

To szczególne przeżycie powoduje, że Samarytanin podchodzi do poranionego, staje się bliskim jemu, a więc bliźnim.

Pozostawił za sobą wątpliwości, przestał się zastanawiać czy warto i przełamał swój egoizm. Na to nie zdobyli się jego poprzednicy. To właśnie było decydujące, a sama sytuacja nieszczęśnika leżącego na drodze pozwoliła mu wykonać spontanicznie gesty wyrażające bliskość, więź i troskę. Odkrył, że jest troskliwy, że posiada to wszystko co potrzebuje chory, odkrył swoją siłę, aby podnieść leżącego i że jest w nim wystarczająco odwagi, aby zaangażować innych w troskę o cierpiącego człowieka.

To wszystko może zdarzyć się i nam jeśli nasze „odwiedziny chorych” będą autentycznym wyjściem z naszego egoizmu, jeśli zapomnimy o sobie, o naszej „rytualnej czystości”. Wtedy odkrywamy, że posiadamy „wino i oliwę”, które przynoszą pomoc, pokrzepienie, radość i błogosławieństwo. Spotkanie, w którym staliśmy się dla kogoś bliscy pozwoli nam uwolnić siły i możliwości, które nas samych może zadziwić.

Ostatnim akordem przypowieści jest pytanie Jezusa: *który z tych trzech okazał się, według ciebie, bliźnim?*(Łk 10,36). To co mówi Jezus jest odwróceniem pytania jakie stało się przyczyną, dla której opowiedziana została przypowieść. Uczony w prawie pytał: Kto jest moim bliźnim? Jezus zwraca uwagę, że bliźnim nie jest pobity człowiek, a ten, który stał się bliskim dla niego. Tym, który otrzymał dar nie był człowiek pozostawiony na drodze ale Samarytanin. To on otrzymał dar, którym była możliwość okazania miłości.

Spotkanie z chorym, aby było uczynkiem miłosierdzia musi stać się dla nas darem, który umożliwia nam okazanie miłości, troski i współczucia. Darem, który pozwala nam stawać się podobnymi do Jezusa, który sam został nazwany Samarytaninem (por. J 8, 48).

x. T.D.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

PIERWSZA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 14.02.2016 r.

1. Nabożeństwa w naszym kościele:

- w poniedziałek po Mszy Św. odmawiamy Litanię do św. Rafała Kalinowskiego
- we wtorek przed Mszą Św. modlimy się Koronką do Miłosierdzia Bożego
- w środę o godz. 17:40 Nowenna do M.B. Królowej Jezior Mazurskich
- w czwartek po Mszy Św. Adoracja Najświętszego Sakramentu i Litania do św. Jana Pawła II.
- w piątek Droga Krzyżowa o godz. 17.20.
- w niedzielę o godz. 17.30 nabożeństwo Gorzkich Żali z Wystawieniem Najświętszego Sakramentu i kazaniem pasyjnym.

2. Pozostałe informacje:

- Katecheza dla dorosłych w środę po Mszy Św.
- Ofiary na kwiaty do Bożego Grobu i jałmużnę wielkopostną można złożyć w odpowiednich skarbonkach.
- Spotkanie dla kandydatów do bierzmowania w niedzielę 21 lutego po Mszy Świętej o godzinie 18:00.
- Parafialne Rekolekcje Wielkopostne odbędą się w dniach 4-6 marca.
- W zakrystii można zabrać nowy numer biuletynu Dzieła Nieustającej Nowenny.
- Za tydzień w II niedzielę Wielkiego Postu – ofiary do puszek na Krajowy Fundusz Misyjny.
- Parafia Dobrego Pasterza w Węgorzewie zaprasza na Wieczór Uwielbienia z modlitwą o uzdrowienie i modlitwą wstawienniczą 27 luty o 18:30.

Post

O Panie
w tym poście ścisłym
daj poczuć
głód Ciebie
jak czuję ten
ziemski

Daj bym wciąż
tak pragnęła
Ciebie
do sytości
jak myślę
o tym jednym
posiłku

Agnieszka Kozłowska
Kraków, 17.02.2010

∞ INTENCJE MSZALNE ∞

15 luty Poniedziałek	18:00	Za parafian.
16 luty Wtorek	18:00	W int. śp. Stanisława Janczylik (24 roczn. śm.) i śp. Bronisławy Janczylik.
17 luty Środa	18:00	W int. śp. Bronisława Misztal (2 rocznica śmierci).
18 luty Czwartek	18:00	W int. śp. Stanisławy, Czesławy, Józefa, Aleksandra, Andrzeja i Haliny.
19 luty Piątek	18:00	W int. śp. Bronisława, Piotra, Danuty, Franciszka i Wandy Kłujczo.
20 luty Sobota	18:00	W int. śp. Grażyny Gawejko.
21 luty Niedziela	8:00	W int. śp. Zofii.
	10:00	W int. śp. Anny Szwed w 15 roczn. śm. oraz śp. Mikołaja, Michała, Henryka, Feliksa i Waldemara.
	11:30	W int. śp. Stanisławę, Janusza, Tomasza i Zbigniewa Gołębiowskich oraz śp. Jadwigę Ćwikowską, Danutę i Ryszarda Lipińskich.
<i>Gorazdowo</i>	14:00	W int. śp. Stanisławę, Stanisława i Józefa Gut.
	18:00	W int. śp. Stanisławę Radziwon i jej zmarłych rodziców: Rozalię i Dominika.

Rozdzierajcie wasze serca, a nie szaty. Nawróćcie się do Pana, Boga waszego!

W WIELKIM POŚCIE NIE JEDZ...
JEDEN DRUGIEGO!

GAZETKA PARAFII ŚW. RAFAŁA KALINOWSKIEGO W WILKASACH

e-mail: redakcja.tabor@interia.pl

strona internetowa: www.parafiawilkasy.pl